

Rep.Nr.

2011/2180

# ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

## ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 5 SEPTEMBER 2011.

9 DE KAMER

Pensioenen Zelfstandigen  
Tegensprekelijk  
Definitief  
Not. Art. 581, 2° G.W.

In de zaak:

De Heer L Philippe, wonende te

Appellant, vertegenwoordigd door Mter A.-L. Du Bois,  
advocaat te 1180 Brussel;

Tegen :

HET RIJKSINSTITUUT VOOR DE SOCIALE  
VERZEKERINGEN DER ZELFSTANDIGEN,  
openbare instelling met rechtspersoonlijkheid, waarvan de zetel  
gevestigd is te 1000 Brussel, Jan Jacobsplein, 6,

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mter A.-M. Sobrie,  
advocaat te 3012 Wilsele;

☆

☆ ☆

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, bij verstek gewezen t.a.v. R.S.V.Z. door de 29ste kamer van de Arbeidsrechtbank te Brussel op 22 juni 2010 (A.R. nr. 05/15533);
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 13 september 2010;
- de besluiten, synthesebesluiten en tweede synthesebesluiten van geïntimeerde partij neergelegd ter griffie van dit Hof, respectievelijk op 6 januari 2011, 11 april 2011 en 3 juni 2011;
- de besluiten van appellant neergelegd ter griffie van dit Hof op 10 maart 2011;
- de voorgelegde stukken;

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 6 juni 2011, waarna de debatten werden gesloten en de zaak werd medegedeeld aan het Openbaar Ministerie.

Het Openbaar Ministerie heeft op 8 juni 2011 zijn schriftelijk advies ter griffie van dit Arbeidshof neergelegd. De termijn om een repliekconclusie op dat schriftelijk advies ter griffie neer te leggen verstreek op 11 juli 2011.

Gelet op de repliekbesluiten van appellante partij neergelegd ter griffie van dit Hof op 11 juli 2011.

Hierna werd de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

★ ★

### **I. FEITEN EN RECHTSPLEGING.**

1. Bij administratieve beslissing van het R.S.V.Z. van 28 oktober 2004 werd aan de heer Philippe L net ingang van 1 september 2004 een rustpensioen als zelfstandige toegekend van € 5.254,22/jaar aan spilindex 111,64.

Dit pensioen werd vastgesteld rekening houdend met een beroepsloopbaan als zelfstandige van 1 januari 1973 tot 30 juni 1973 en van 1 januari 1974 tot 31 december 2003, wat leidde tot een loopbaanbreuk van 30/45.

De heer L meent echter dat de loopbaanbreuk 33/45 dient te zijn en dat ook rekening moet gehouden worden met de periode van 1 januari 1969 tot 31 december 1972 en met de periode van 1 juli 1973 tot 31 december 1973. Hij beweert daarbij dat hij in 1969, na een loopbaan als loontrekkende, een zelfstandige activiteit heeft aangevat en dat hij van dan af geen bijkomende activiteit in een ander stelsel heeft uitgeoefend.

2. Nadat hij op 16 september 2005 hiertoe een aangetekend verzoekschrift had verzonden aan de griffie van de arbeidsrechtbank te Brussel, verklaarde deze arbeidsrechtbank bij vonnis van 22 juni 2010 zijn beroep ongegrond en bevestigde de administratieve beslissing van 28 oktober 2004.

Dit vonnis werd aan de heer L ter kennis gebracht op 13 juli 2010.

Bij verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van het arbeidshof te Brussel op 13 september 2010, tekende hij hoger beroep aan en meldde hij dat de gegevens van zijn sociale verzekeringskas "Steunt Elkander" onjuist zijn en dat hij wel ingeschreven was als zelfstandige en dat hij vanaf het begin de gevraagde bijdragen betaald had.

## **II. BEOORDELING.**

1. Gelet op artikel 50 tweede lid Ger. W. werd het hoger beroep van 13 september 2010 tegen het vonnis, dat aan de heer L werd ter kennis gebracht op 13 juli 2010, tijdig aangetekend. Het is regelmatig naar vorm en ook aan de andere ontvankelijkheidsvereisten is voldaan. Het is daardoor ontvankelijk.

2. Op grond van artikel 15 §1, 3° van het KB nr. 72 van 10 november 1967 wordt het bewijs van de beroepsactiviteit als zelfstandige vanaf 1968 geleverd door de betaling der bijdragen verschuldigd krachtens het K.B. nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen.

Deze bijdragen komen niet in aanmerking wanneer ze werden betaald op een datum waarop de schuldenaar de verjaring ervan had kunnen invoeren. De in die voorwaarden betaalde bijdragen worden aan de belanghebbenden teruggestort.

De Koning kan op deze bepaling in een uitzondering voorzien.

De Koning bepaalt echter de bijdragen, beoogd in artikel 15 §1, eerste lid, 3°, die gelden als bewijs van de beroepsbezigheid als zelfstandige.

Artikel 13 van het K.B. van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen bepaalt verder:

*De bijdragen bedoeld in artikel 15 §1,...3° van het Koninklijk Besluit nr. 72 gelden als een bewijs van de beroepsbezigheid als zelfstandige op voorwaarde dat ze betaald zijn in hoofdsom en toebehoren, en voor zover hun bedrag niet werd vastgesteld ermee rekening houdend, hetzij dat de onderworpenene benevens zijn activiteit als zelfstandige een andere beroepsbezigheid uitoefende of zich in een toestand bevond die daarmee kon worden gelijkgesteld, hetzij dat de onderworpenene de normale pensioenleeftijd had bereikt of een vervroegd pensioen genoot.*

*Onverminderd de bepalingen van het vorige lid en voor zover op de ingangsdatum van het pensioen de verhoging van een bijdragesupplement niet van toepassing is overeenkomstig artikel 44 §3 van het Koninklijk Besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het*

*Koninklijk Besluit nr. 38, geldt als een bewijs van de uitoefening van een beroepsactiviteit als zelfstandige:*

*1° de betaling van de bijdragen gevorderd door de sociale verzekeringskas waarbij de verzekeringsplichtige is aangesloten;*

*2° de betaling van de voorlopige bijdragen beoogd in artikel 40 van het voormeld Koninklijk Besluit van 19 december 1967.*

3: Bij zijn aansluiting bij de sociale verzekeringskas van 27 september 1968 verklaarde de heer L. dat hij met ingang van 1 februari 1967 een zelfstandige bezigheid uitoefende. In dit document wordt ook vermeld dat hij daarenboven als bediende werkte.

Uit de berekening van zijn rustpensioen als werknemer volgt dat hij van 1957 tot 1968 ononderbroken als werknemer heeft gewerkt.

Gelet op deze tewerkstelling als werknemer, heeft de heer L. klaarblijkelijk van bij het ingaan van zijn zelfstandige activiteit in februari 1967 hiervoor slechts bijdragen in bijberoep betaald. Hij is ook na 1 januari 1969 deze bijdragen in bijberoep blijven betalen.

Terecht merkt het Openbaar Ministerie op dat de heer L. bezwaarlijk een vergissing aan zijn sociaal verzekeringskas Steunt Elkander kan verwijten, wanneer hij zelf naliet tijdig kenbaar te maken dat hij vanaf 1969 zijn loontrekkende activiteiten had stopgezet, hoewel hij in zijn aansluitingsverklaring zich ertoe verbonden had dergelijke wijziging binnen de 15 dagen te melden.

4. Bij de opening van zijn pensioendossier en op het ogenblik van de bestreden beslissing had hij hierdoor voor de periode van 1 januari 1969 tot 31 december 1972 en voor de periode van 1 juli 1973 tot 31 december 1973 lagere sociale zekerheidsbijdragen betaald dan deze die verschuldigd zijn voor een zelfstandige in hoofdberoep, zodat het R.S.V.Z. deze jaren niet in aanmerking kon nemen voor de berekening van het pensioen, en dit als gevolg van artikel 15 §1, 3° van het K.B. nr. 72 van 10 november 1967 en artikel 13 van het K.B. van 22 december 1967.

Terecht heeft het R.S.V.Z. in de bestreden beslissing van 28 oktober 2004 de jaren 1969 tot 1972 en de twee laatste kwartalen van 1973 niet in aanmerking genomen voor de berekening van het rustpensioen als zelfstandige.

Op dat ogenblik was er voor deze periodes omwille van de verjaring geen regularisatie van de bijdragen in hoofdberoep mogelijk.

Hieruit vloeit voort dat de eerste rechter terecht de beslissing van het R.S.V.Z. van 28 oktober 2004 heeft bevestigd, zodat het hoger beroep ongegrond is.

5. Op 5 mei 2011 verzond Steunt Elkander een regularisatiebericht voor de kwartalen 1/69 tot 4/73, omdat bij een verificatie van het R.S.V.Z. vastgesteld werd dat vanaf 1 januari 1969 bijdragen in hoofdberoep verschuldigd waren.

Volgens dit schrijven was deze regularisatie echter afhankelijk van een beslissing van de FOD Sociale Zekerheid in verband met het niet in aanmerking nemen van de verjaring (vgl. artikel 15 §1, 3° van het K.B. nr. 72 van 10 november 1967). In een navolgend schrijven van 16 mei 2011 stelt Steunt Elkander dat een dergelijke beslissing zou genomen zijn. De beslissing zelf wordt niet voorgebracht.

Anders dan de heer L. wil doen uitschijnen, houdt deze verificatie en regularisatie vanwege R.S.V.Z. geenszins een erkenning in dat de bestreden beslissing verkeerd was, daar de regularisatie gebonden was aan het lichten van de verjaring, waarover nog geen beslissing genomen was.

Nu deze beslissing inmiddels lijkt te zijn genomen, staat het aan de R.S.V.Z. om op basis van de (nieuwe) gegevens van het dossier na te zien of het pensioen van de heer L. vanaf 1 juni 2011 kan vastgesteld worden op grond van een loopbaan van 1 januari 1969 tot 31 december 2003. Hiertoe dient in voorkomend geval een nieuwe beslissing te worden genomen.

Wanneer nog bijdragen verschuldigd zijn op de datum waarop het pensioen werkelijk ingaat, heeft de regularisatie van die toestand ten vroegste een weerslag op het recht op uitkeringen op de eerste dag van de maand volgend op die waarin "de totaliteit" van de nog verschuldigde bijdragen is betaald (G. Van Limberghen, *Zelfstandigenpensioenen: een halve eeuw in de achtervolging*, TSR 2007/4, 455 met verwijzing in voetnoot 397 naar art. 15 §1 Pensioenwet Zelfstandigen; art. 13 en 15 Algemeen Reglement Zelfstandigenpensioenen).

Hieruit vloeit voort dat de gebeurlijke regularisatie slechts een invloed kan hebben op het pensioen van de heer L. afhankelijk van een beslissing over de verjaring en afhankelijk van de datum van de effectieve betaling van de totaliteit van de nog verschuldigde bijdragen.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24,

Gelet op het eensluidend schriftelijk advies van advocaat-generaal J.J. André, neergelegd op 8 juni 2011, waarop door de heer L. werd gerepliceerd.

Rechtsprekend op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis, in al zijn beschikkingen, met dien verstande dat het RSVZ een nieuwe pensioenbeslissing na regularisatie van de bijdragen kan nemen, voor zover alle voorwaarden voor een dergelijke wijzigende beslissing vervuld zijn.

Legt bij toepassing van artikel 1017 tweede lid Ger. W. de gerechtskosten van het hoger beroep ten laste van het R.S.V.Z, deze aan de zijde van de heer  
I begroot op rechtsplegingsvergoeding hoger beroep € 145,78  
en door het hof wegens indexatie gebracht op € 160,36

Aldus gewezen door de 9<sup>de</sup> Kamer van het Arbeidshof te Brussel en  
ondertekend door :

Mevrouw B. CEULEMANS, Eerste Voorzitter,

De Heer L. LENAERTS, Raadsheer,

De Heer A. VAN ASSCHE, Raadsheer in sociale zaken als zelfstandige  
arbeider,

Mevrouw L. HERREGODTS, griffier.

B. CEULEMANS,

L. LENAERTS,

L. HERREGODTS,

A. VAN ASSCHE.

Het arrest is uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 9<sup>e</sup> Kamer van  
het Arbeidshof te Brussel op 5 september 2011 door Mevrouw B.  
CEULEMANS, Eerste Voorzitter, bijgestaan door Mevrouw L.  
HERREGODTS, Griffier.

B. CEULEMANS,

L. HERREGODTS.